

ՄԻԱՍԻՆ

Together

CIME

ԳԱՂԱՓԱՐՆԵՐԻ ՇՈՒԿԱ

ԼԵՊՆԱՐԴ ՌԵՎ ԹԻՒ
Լրագրության միջազգային
ուսուցման կենտրոնի տնօրեն,
Չորջայի նահանգի համալսարան

«Միասին» կոչվող այս թերթի առաջին էջում
գտնեղված «Փյունիկը վերածնվում է նորից ու նորից» հոդվածը, ինչպես նաև հավելվածում տեղ գտած այլ ակնարկներ հնարավորություն են ընծում ծանրանալու հայաստանաբնակ այն մարդկան հետ, ովքեր սիրահոճար ծառայում են մարդկանց կարիքների բավարարմանը:

Յոդվածները, որոնք գրել են իրացրողները, համագործակցության արդյունք են այն մարդկանց հետ, ովքեր իրենց հայրենակիցներին փրկել են աղքատությունից ու հուսահատությունից, ծանր պահենին օգնել ինտեգրվելու հասարակությանը: Այս պատմությունները բարված են այն մարդկանց կենափորձից, որը վերջինները ծովում են բերել հասարակական կազմակերպություններում աշխատելիս՝ իրենց հայրենակիցներին օգնելու ընթացքում:

Դարյուրավոր ակտիվ հասարակական կազմակերպություններ վկայում են, որ ժամանակակից ժայաստանում բաղաքացիները դառնում են ծեւավորվող քաղաքացիական հասարակության կարեւոր գործոն: Սա այն միտումն է, որն ավելի է ուժեղացնել 1990-ականներից սկսած, եթե համաշխարհային հանրությունը հասկացավ, որ քաղաքացիները միավորվելով կարող են օգնել սոցիալական պահանջների բավարարմանը:

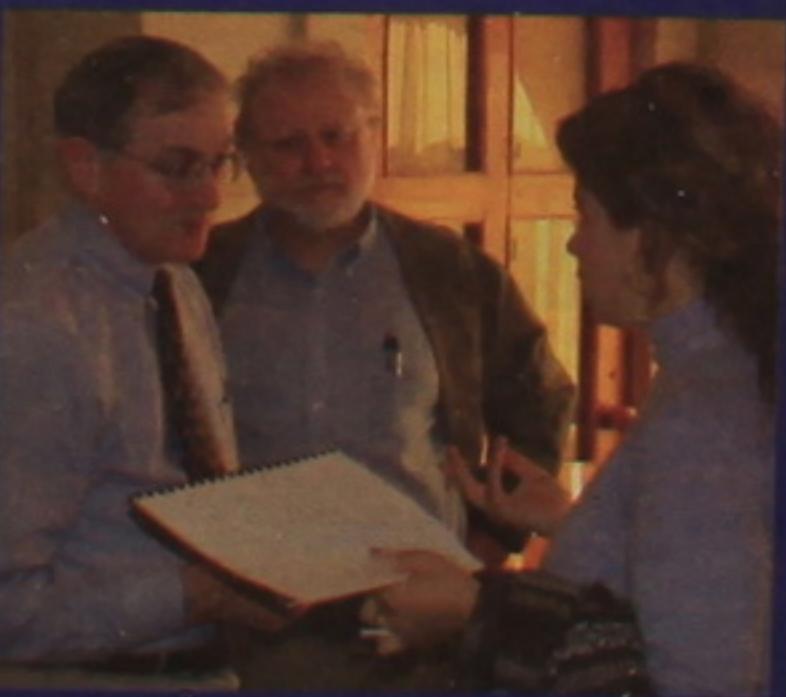
Ես անձամբ շատ ուրախ եմ, որ մասնակցել եմ ՀԿ-ների և լրագրությունների սերտացմանն ուղղված այս նախագիծին: Թե՛ ՀԿ-ների և թե՛ լրատվականիցներին, որ այդ հարաբերությունները բնական են: ՀԿ-ները շատ բար ունեն պատմելու ժայաստանի համայնքներում իրենց աշխատանքի մասին, իսկ լրագրողները կարող են ներկայացնել դրանք լայն զանգվածներին:

Բոլոր այս հոդվածները գրել են երևանում կայացած երորդ սենյանարի ընթացքում: Արագին օրը ՀԿ-ները ներկայացուցիչները և լրագրողները նյութի վրա աշխատեցին և լուսանկարներ ընտրեցին: Իսկ երրորդ օրը հոդվածներն արդեն պատրաստ էին: Յոդվածները գրելու լուրջ հայտնաբերությունը այն մարդկանց, որոնց օգնել են: Պատմեցին Ուղարի, Արաւայակի և այլոց մասին, իսկ լրագրողներն ընտրեցին, թե ո՞մ մասին կցանկանան գրել: Երկրորդ օրը ՀԿ-ների ներկայացուցիչները և լրագրողները նյութի վրա աշխատեցին և լուսանկարներ ընտրեցին: Իսկ երրորդ օրը հոդվածներն արդեն պատրաստ էին: Յոդվածները գրելու լուրջ հայտնաբերությունը ազդեցիկ հնարքներ:

Նրանք գտան օրինակներ, եթե ՀԿ-ներն օգնել են անհատներին: Այս մարդկանց հետ նրանք հարցարույցների վարեցին և այնպիսի մաճրամասներ գտան, որոնք ընթերցողին բույս կտան «տեսնել» հրադարաւությունը: Որոշ հոդվածներում ներկայացված են վիճակագրական տվյալներ: «Միասին» հավելվածն ընթերցելիս ուշադրություն դարձեք այս տարրերին:

Մենինարի վերջին օրը նվիրված էր «գաղափարների շուկային», հնարակություն ընծեռելով լրագրողներին և ՀԿ-ների ներկայացուցիչներին համագործակցությունը շարունակելու նոր մտահացումներ և առաջարկներ ներկայացնելու:

Սկիզբ դրված է, և մենք հավատացած ենք, որ շարունակություն է կլինի: Ընդամենը մեկ տասնյակ պատմություն է պատմվել այն հարյուրներից, որոնք կարող են պատմել այն մասին, թե ինչպես են մարդկան ներկայի ժայաստանում:

Լուսանկարում՝ Լեռնարդ Ռեյ Թիւ
և Ռոբ Թեյլորը սերտիֆիկատներ
են հանձնում սեմինարի մասնակիցներին

«ՓՅՈՒՆԻԿԸ» ՎԵՐԱԾՆՎՈՒՄ ՆՈՐԻՑ ԵՎ ՆՈՐԻՑ

22-ամյա Կրուսյակ Ղալոնյանը 6 տարեկանում առաջին անգամ հասկացավ, որ ինքը հաշմանդամ է: «Դամայի փակվում էի իմ սենյակում, ժամեր շարունակ հայացքը ուղղում պատուհանից դրւու և կնքս ինձ հարցնում էն իմ այսպիսին»,- ասում է նա:

Ուղեցի մանկական կարաքի պատճառով աղջոնակը զանուկ անկողնին:

Տարիներ անց ճակատագիրը քարեհամ է զոնվում: Արուսյակին վիրահատում են. «Եթե չպահատեին, այսօր գամված կինների անվասայլակին»:

Այժմ աղջիկը, թեկուց դժվարությամբ, բայց քայլում է: Պարբերաբար հետևում է առողջությանը շաբաթը երեք օր քաղաքական վարդապետով ժայաստանի համայնքամներու վեցությանը: Այսպիսի մասին կարգադրությունը:

«Փյունիկը» այն վայրն է, որտեղ հավաքվում են հաշմանդամ երեխաներ ու երիտասարդներ: Սրանք բոլորն ունեն ընդհանուր խնդիրներ, որոնց մասին մոռանում են, եթե մահան են:

Արուսյակ Ղալոնյանը ասում է. «Փողոցում մեզ այնպիս են նայում, սես այլողորակայիններ լինենք: Բայց չէ որ մենք է նրանց նման մարդ ենք և ցանկանում ենք ազատ զգալ զերծ մնալով օտար, կարեկող հայացքներից»:

մատուցելու նպատակով: Կազմակերպությունը գրադպում է հաշմանդամների սոցիալական, ֆիզիկական, հոգեբանական վերականգնմանը: Զարգացնում է հաշմանդամային ազգային սպորտը, պաշտպանում նրանց հրավորությունները, ուղարկում կոփել այն կարողությունները, որոնք անհրաժեշտ են կյանքի փորձություններին: Այս շեմունքը նրանց պետք է ապրեն հնչանա բոլորը, աշխատեն, արարեն և իրենց լարդթեք մարդ զգան:

«Փյունիկի» կամավորներն օգնում են իրենց անդամներին, նրանց հանում հոգեբանական, ծանր, հուսարձված վիճակից: Մարդկի այստեղ վերածնվում են և ծնող բերում կողործա հավատը պազարի նկատմամբ:

Նրանցից մեկն է Արմեն Նիկողոսյանը և Գյումրիից: Երկրաշարժի հետևանքով 22-ամյա կինը կողործում է ուղերջ, երկու զավակներից: Ամուսինը լրում է նրան: Աշխարհին Արմինեի համար դասում է միագույն, անհրապույր: Երկու տարիվա անասելի տառապանքներից հետո նա հայտնվում է «Փյունիկում»:

Շարունակությունը՝ 2-րդ էջում

ՎԱՐԺԵՆԻՍՈՒ ԽՆԴՐԵ ՇՎԵԼԵ ՅԵ, ԱՅԼ ՃԱԿԱԿԱ ՎԱՄԲՐԱԿԱՆԵՐ

Գեղաքար գյուղի բնակիչ Բորիս Կուլիկյանը հայտնեց, որ իր երկու անյափահաս աղջիկները՝ մեկը չըսր, մյուսը՝ մեկ տարեկան, մինչեւ վերջերս ծննդյան վկայական չլուսավորվել են: Հերթական վարդապետը աշխատանք է նշում բարեկան մասնակից գործությունը մեջ: Անդ մեջ ընտանիքը է, որ իր հայտնի նույնական է: Այս մեջ մեծ ընտանիքը է, որտեղ հարզական անսահման է»,- ասում է նա:

«Փյունիկը» ստեղծվել է 1988 թ. դեկտեմբերյան երկրաշարժից հետո հաշմանդամ երեխաներին ծառայությունը: Որոշ հոդվածներում ներկայացված են վիճակագրական տվյալներ: «Միասին» հավելվածն ընթերցելիս ուշադրություն դարձեք այս տարրերին:

Մենինարի վերջին օրը նվիրված էր «գաղափարների շուկային», հնարակություն ընծեռելով լրագրողներին և ՀԿ-ների ներկայացուցիչներին համագործակցությունը շարունակելու նոր մտահացումներ և առաջարկներ ներկայացնելու:

Սկիզբ դրված է, և մենք հավատացած ենք, որ շարունակություն է կլինի: Ընդամենը մեկ տասնյակ պատմություն է պատմվել այն հարյուրներից, որոնք կարող են պատմել այն մասին, թե ինչպես են մարդկան ներկայի ժայաստանում:

Սկիզբը դրված է, և մենք հավատացած ենք, որ շարունակություն է կլինի: Ընդամենը մեկ տասնյակ պատմություն է պատմվել այն հարյուրներից, որոնք կարող են պատմել այն մասին, թե ինչպես են մարդկան ներկայի ժայաստանում:

Սկիզբը դրված է, և մենք հավատացած ենք, որ շարունակություն է կլինի: Ընդամենը մեկ տասնյակ պատմություն է պատմվել այն հարյուրներից, որոնք կարող են պատմել այն մասին, թե ինչպես են մարդկան ներկայի ժայաստանում:

Սկիզբը դրված է, և մենք հավատացած ենք, որ շարունակություն է կլինի: Ընդամենը մեկ տասնյակ պատմություն է պատմվել այն հարյուրներից, որոնք կարող են պատմել այն մասին, թե ինչպես են մարդկան ներկայի ժայաստանում:

Սկիզբը դրված է, և մենք հավատացած ենք, որ շարունակություն է կլինի: Ընդամենը մեկ տասնյակ պատմություն է պատմվել այն հարյուրներից, որոնք կարող են պատմել այն մասին, թե ինչպես են մարդկան ներկայի ժայաստանում:

Սկիզբը դրված է, և մենք հավատացած ենք, որ շարունակություն է կլինի: Ընդ

PYUNIK REBORN AGAIN AND AGAIN

Continued from page 8

"Pyunik made me feel like a normal person. I understood that even for a person like me the life is not over yet," she said.

Armine entered the philology department of the Gyumri State Pedagogical University and was involved in the Pyunik's sports program. She became a slalom racer. In 1998 she participated in the alternative Olympic games in Nagano, Japan, and was fourth. She also participated in alternative Olympic games in Salt Lake City in 2002.

Today Armine is the leader of the 250 members of Pyunik's Gyumri division. Only part of the members are disabled. This is not accidental. "They live in one common

society which should not divide people into "normal" and disabled," she said.

Right from the beginning Pyunik organized 20 summer and winter camps attended by 2,000 invalids. There are now athletes in swimming, sailing, weight lifting, basketball, tennis, slalom and other sports. Permanent training sessions are being organized for athletes, participating in the alternative Olympics.

Pyunik has its own traditions. Every September 21st 30-40 invalids climb Mount Aragats (3,980m) and fix the Armenian flag on top. Every May 28th a wheelchair race is held on the Yerevan - Echmiadzin highway. This is the only day the disabled are not offended by the people staring at them while they drive their wheelchairs.

"This year during the race I fell out of my wheelchair.

I considered it normal," says Arousyak. "It is normal when the athletes fall down while running".

Like many other disabled, Arousyak also works for Pyunik. She embroiders greeting postcards which are then being sold. Men print images on T-shirts.

"We are attempting to create jobs for them. They have to feel useful to the society," said Abrahamyan, the leader of Pyunik.

In the future the NGO is planning to enhance the range of its activities. One of the plans is to support invalids who have finished the schools to get further education. Pyunik has a computer lab and regular English language classes. It also trains the disabled to become specialists in prosthetic making.

"We have members, disabled during the war in Artsakh," said Abrahamyan. The rehabilitation program also covers services to war veterans.

There are also social services rendered to poor invalids. They are supplied with clothes and food. From 1995 to present a similar program is working for disabled children living in the disaster zone.

The Pyunik Union is supported by the President's office, the government, the diaspora and by various charity organizations.

At present Pyunik has 3,000 members. It is proof to the society that neither the word "disabled", nor the notion, need to be feared.

It's not extraordinary that Vardenis Children do not have birth certificates

Continued from page 8

They have also found that of 10 marzes in the republic, this phenomenon exists largely only in Gegharkunik marz.

The government studied the reason why children were not registered and sent a letter to the NGO that the reason "was not the large amount of money illegally demanded from citizens," as it was mentioned in the appeal sent by the NGO. But, the reason was "the fact that the births were not registered in Vardenis region is connected mainly with the circumstance that a part of the population has not changed their old passports. This has become the reason why the DRACE refuses to register the fact of their children's birth. Another reason for not registering the births is the circumstance that often no certificate of birth and existence is issued for those children who were

born not in medical institutions and did not receive medical assistance at birth," the government said.

The head of Gavar branch of the Sakharov Center, Lusine Toplaghalyan, told us that after appealing to the government, an employee of the DRACE regional department visited houses and as a result of it the report has been presented to the government. According to that document the main reason of not registering the birth dates is the absence of relevant documents. Among 339 submitted names, there are children under age of 10 who still do not have a birth certificate. It means that they have no right to attend a school and they are deprived of benefits and other advantages.

Of course, Nersisyan disagreed on the explanation given by the government and told us that the doctor, who works in that area, said that without any obstacles,

they can register the children born at home and provide parents with corresponding documents.

The absence of birth certificates is a problem of the decade, which in remote villages has not been solved. Since Geghakar, like many villages of Gegharkunik marz, have neither a doctor nor an aid post, women mainly deliver their children at home. Children's birth is registered only in community government and based on a document from the community leader, after which parents appeal to the DRACE for registering the birth of the child. Villagers say that it is not easy for poor people to reach the DRACE. First of all, it is more than 20 km from the village. To get to Vardenis, they have to walk 12 km and in case they fail to get on a bus that passes through a village at a certain hour, which, by the way, functions only in summer, they will have to

walk the rest of the way.

After getting to Vardenis regional center with big difficulties, the DRACE clerk may not wait for them, and if they don't find enough energy to walk another 20 km back, they have to take the same bus home without seeing the clerk. And if they decide to wait anyway, it does not mean that the clerk will not find reasons for not registering the child and substantiating the refusal.

Even if all required documents are submitted, at least the document about the child's health condition will be expired. The main reason for the refusal is again not having a passport of a RA citizen. Due to the same financial difficulties they did not manage to change their Soviet passports and the refusal to register the child's birth date is another way to force parents to change their passports.

Nersisyan has invited the government's attention to the fact that in the DRACE departments there is no information available that indicates the amounts of charges for necessary documents and other services. Hence, a citizen does not know if the demanded amount is legal or not.

Armenian government, presented this year at the summit in Johannesburg."

The national program was developed by best Armenian economists, biologists, chemists and other specialists. It presented the ideology of the sustainable development in Armenia, its economic aspect and a very detailed analysis of the country's social situation. Suggestions were made about re-orientation of the social-economic policies. Also the environmental and socio-political aspects of the ideology of sustainable development in Armenia were created. The scope of the national program was wide enough to be put in the basis of the ideology of regional sustainable development. The decision was made at a regional conference recently held in Tbilisi, Georgia.

Environmental issues are given a big importance since in the transition period, nature in Armenia was damaged and lots of forests were cut.

This summer young Hovhannes and his friends got good lessons in ecology. They did an in-depth study of their motherland's nature, got to love it and understood that the man neither is the master of the nature, nor its slave, but an indivisible part of it, one link in a whole environmental chain.

"I suggest that we start an ecology group," said Hovhannes. "All those who pollute the environment, the rivers and their banks, and who cut trees, have to be responsible for what they have done. If you have cut a tree you are supposed to plant several of them, if you have polluted the water, you have to pay a fine. I am planning to become a lawyer and carry out this idea".

These are the fruits the summer school on ecology bared.

The lessons of the Nature

By Anahit Hovhannissyan

When Hovhannes Grigoryan, a sixth year student of the Yerevan public school number 172 was offered to spend two months of his summer holidays in Razdan Gorge, he first hesitated. What was he going to do there? Staying in Yerevan for July and August didn't sound attractive to him. Especially because the boy's parents had recently told him that the Razdan Gorge once considered the best recreation area in Yerevan is now extremely polluted and not interesting to the public. From his classmates, Hovhannes learned that they received the same offer. So he was not going to be the only one.

Every day at 9 o'clock Hovhannes would go to the Gorge. Students from other Yerevan schools - #100 and #63 also gathered there. Children liked nature and were happy to spend time among the trees and the flowers. It was also a good opportunity for them to examine the Gorge, its caves, monasteries and other memorials.

This project was started by the youth wing of the NGO called "For Human Sustainable Development" in cooperation with two other organizations. The Mayor's Office provided the space. Hovhannes and

his friends cleaned up the territory and following the design of the young architect Armen Shatvoryan, created a recreation area. They built stone paths in the forest and made special places for barbecue.

"The project called Researching the

environment of the Razdan Gorge is one of our multiple projects," said Karine Danielian. "I find, though, that our best and most important project is that of the Ideology and National Strategy of the Earth, which underlies the National report of the

ՄԱՅՈՒՄ Together

MARKETPLACE OF IDEAS

*By Leonard Ray Teel, Director
Center for International Media Education
Georgia State University*

The story Pyunik reborn on this page of "Miasin" and other human interest feature stories give our readers a window to view the many ways Armenians volunteer to serve human needs.

These stories were written by Armenian journalists in cooperation with men and women who help rescue others from injury, poverty, and hopelessness. The journalists found these stories in the experiences of volunteers who help their fellow men and women by working in many non-governmental organizations (NGOs).

The hundreds of active NGOs in Armenia prove that citizens themselves - in civil society - have become a major factor in modern Armenia. This is a trend which accelerated during the 1990s as citizens all over the world realized they could organize to assist each other in meeting social needs.

I am personally happy to have been a part of this project in developing relationships between journalists and NGOs. This is a natural relationship, as the journalists and NGOs are discovering. The NGOs have many stories to tell about their work in Armenia's communities, and the journalists can tell their stories to a wide audience.

All these stories were written in three days during a workshop in Yerevan. On the first day, the NGOs told about individuals whom they have helped. We heard the stories of Rosa and Arousak and many others. The journalists chose the stories they wanted to write about. On the second day, NGOs and journalists worked together to research the stories and find photographs. And on the third day the journalists applied some techniques for effective storytelling.

They looked for examples of people who have been helped by NGOs. They interviewed these people in depth, seeking details that allow the reader to "see" the situation. And they searched for statistics to measure the problem. Look for these elements as you read the stories in "ՄԱՅՈՒՄ".

On the last day we conducted a "Gaghparnery Shuka", a "Marketplace of Ideas," giving the journalists and NGOs an opportunity to express any and all ideas they have for continuing this relationship.

What began here will continue, we believe. These are only a dozen or so of the hundreds of stories that can be told about people helping people in modern Armenia.

Leonard Teel, Ron Taylor hand certificates to the seminar participants

PYUNIK REBORN AGAIN AND AGAIN

By Gayane Mkrtchyan

Arousak Ghevondyan, 22, was 6 years old when she first discovered she was disabled. "Often would I lock the door in my room and look out of the window for hours, asking myself, why am I this way?" she said.

Due to cerebral palsy the girl was confined to a wheelchair. But in the course of time, destiny became more kind to her. The girl underwent surgery. "If I would not be operated on, I would still be in a wheelchair," she said.

Now the girl can walk, but with difficulties. She takes care of her health by training in the Pyunik fitness center at the Union for the Disabled.

"I became a member of Pyunik in 1999. Since then I come here every day. This is a big family with immense warmth," she said.

Pyunik was started in December 1988 as a center providing services to

children who became disabled after the earthquake. Now the NGO is dealing with social, physical and psychological rehabilitation of its members. It also develops sports among the disabled, as well as protects the rights of the invalids, thus creating the abilities necessary for them to survive in everyday life.

The super task of the invalids is to present themselves in front of the society as people of full value, and the society is the one to help them to do so," said Hakob Abrahamyan, the leader of the Pyunik Union.

Pyunik is the place where disabled children and young people meet. They all have common problems, which they forget when they get together.

"In the streets we catch people's glances, telling us that we look as if we are aliens," Arousak Ghevondyan said. "But we are representatives of the same mankind, we want to be free of extraneous, compassionate

glances of other people."

According to Abrahamyan the invalids must not be isolated from the society. He finds that biased attitude of modern society towards the disabled is rooted in our Communist past. It was the time when special schools for disabled were started. Before, the invalids always lived, worked, and were as creative as ordinary people.

The volunteers of Pyunik help the members of the NGO to overcome psychological difficulties and regain the hope for their future.

One of such volunteers is Armine Nikogossyan from Gyumri. After the earthquake not only did she lose both her children, she also lost her legs. Her husband left her. The world seemed colourless and unfriendly to her. After two years of extended suffering, Armine appeared in Pyunik.

Continued on page 7

It's not extraordinary that Vardenis Children do not have birth certificates

By Sara Petrosyan

Boris Kulikyan, an inhabitant of Geghakar village, recently learned that his two under-age daughters - one 4 and the other 1-year old, did not have birth certificates. "We are refugees and live in socially hard conditions, nevertheless the Desk of Registering Acts on Civil Existence (DRACE) demanded a large amount of money from us for issuing birth certificates. Since the children did not have the certificates, they were deprived of the poverty family benefit," said Kulikyan.

After being driven away from Azerbaijan in 1989, the Kulikyans settled in Geghakar village of the Vardenis region. Like all other inhabitants of the village, they don't have jobs and survive mainly due to benefits. The state gives out benefits based on the number of children. The two of his seven children are

already adults, but do not have an opportunity to earn money. Meanwhile, the youngest two children were deprived of benefits since they did not have birth certificates. Kulikyan said he had tried to register the children's birth a couple of times, but they did not issue the certificates because he did not have 4,000-5,000 drams demanded from him.

He mentioned that some months ago he explained his problem to the president of the Armenian Center of Human Rights Protection after Sakharov, Levon Nersisyan. After their help, the birth certificates were given out to the children.

"Being well aware of problems of refugees I was certain that Boris Kulikyan's children were not the only ones who did not have birth certificates. I assigned the regional office of our organization to find out how many children of communities did not have birth certifi-

cates. Twenty three village leaders responded to our inquiry. The messages we received from them revealed that birthdays of 339 children are not registered in the DRACE," said Nersisyan.

Sakhrov's Center submitted all the data received from 23 rural communities to the RA government asking them to clarify why the children's birth dates are not registered. Nersisyan mentioned that after that appeal some children received birth certificates. Despite the fact that a significant part of community leaders from Vardenis region did not respond to the inquiry of the organization and did not present the data on the number of children that were not registered in the communities, investigations carried out by the organization have shown that the number of such children may be 1,000.

Continued on page 7

«ՀԱՅԱԳՐՈՒԹԻՒՆ» ԲԲԸ

Փռխացում AGRO - UKRAINE համակարգով

Դամական փոխանցումներն այս համակարգով իրականացվում են "Государственным ощадным банком Украины" РРԸ-ի եւ «Заводом по производству облигаций» РРԸ-ի մասնաճյուղերի միջոցով՝ ԱՄՆ դոլարով, հաճախորդների անձնագրային տվյալների հիման վրա, առանց բանկային հաշիվ բացելու։ Դամակարգում ընդգրկված են փոխանցումների իրականացման եւ վճարման ավելի քան 385 կետեր ՈՒկրաինայում եւ «Заводом по производству облигаций» РРԸ բոլոր մասնաճյուղերը հանրապետության ամբողջ տարածքում՝ 35 մասնաճյուղ։ Գումարը հասցեատիրոջը հասնում է առավելագույնը 3 բանկային օրվա ընթացքում՝ ինչդես Զայաստանից ՈՒկրաինա, այնդես էլ հակառակ ուղղությամբ։ Դամական փոխանցումների այս լայն ցանցը հնարավորություն է ընծեռում գումարները հասցեատիրոջը փոխանցել վճարելով ընդամենը 2%։ Միջնորդավճարը գանձվում է եւ փոխանցողից՝ փոխանցվող գումարի 1.0%-ի չափով, եւ սացողից՝ սացվող գումարի 1.0%-ի չափով։

**«Հայագրոքանելք» ԲԲԸ վաճառում է
իր սեփականությունը
հանդիսացող հետեւյալ անշարժ**

Դ/Դ	Գրանցման հասցե (վայրը)
1	f.Երեւան, Քանաքեռ, 1 նրբ. 35 հուն II հարկանի առանձնատուն 140 մ² մակերեսով, 600 մ² հողամաս
2	f.Երեւան Ա.Գորկու փող. 43 II հարկանի առանձնատուն 0.0253 հա հողամաս, 250 մ² մակերեսով
3	f.Երեւան, Նուբարաշենի 2/1 (կից խանութ) 0.0206 հա հողամաս, 88.41 մ² մակերեսով
4	f.Երեւան, գյուղ Ջաղթանակ, Խճուղի 7 ավտոճեռնարկություն
5	f.Զերմուկ, Առողջարան, 10 հարկանի, (կիսակառույց), 20200 մ² մակերեսով, 2 հա տարածով
6	Արմավիրի մարզ, գյուղ Մերձավան աղմինիստրատիվ շենք, 5835 մ² մակերեսով, 0.25 հա հողամասով
7	f.Գավառ, «Սարֆ» ԲԲԸ մեխանիկական գործարան
8	f. Ծաղկաձոր, մանկական ճամբար (կիսակառույց) 1900 մ² մակերեսով, 2 հա հողամասով

Առաջարկով շահագրդիս անձրսք ու կազմակերպությունները կարող են դիմել Հայագրորանի ԲԲԸ (Երևան, Խորենացի 7ա).

Σελ. 53-54 ή 53-58 32

«Հայագրոբանկ» ԲԲԸ բոլոր մասնաճյուղերում
տրամադրվում են ոսկու գրավառումամբ մարելե-

15 ըստի ոնքածու

ՀԱՅԱԳՐՈՒԹԱԿ ԲԲԸ 5000
ԱՄՆ ԴՈԼԱՐ ԵՒ ԱՎԵԼԻ
ԿԱՆԽԻԿ
ՄՈՒՏՁՅԱԳՐՎԱՇ
ԳՈՒՄԱՐՆԵՐԻ
ՓՈԽԱՍՏԵՎՈՒՄ
ԻՐԱԿԱՆԱՑՆՈՒՄ Ե
ԱՆՎՃԱՐ

❖ Աննախաղեղ առաջարկ

Դրամական փոխանցումներ իրականացնուի հաճախորդներին առավել բարենպաստ ուղարձան ներ առաջարկելու նոյառակով սք. հուլիսի 01 ից «Հայագործանկ» ԲԲԸ ոչ միայն բազմական շաբաթում է դրամական փոխանցումների գամնձկող միջնորդավճարները, այլ նաև ներդրել է փոխանցումներն իրականացնելու անվճառ տարբերակ, որի եռաբար կայանում է նույնությունը բոլոր ֆիզիկական կամ իրավաբանական այլ անձինք, ովքեր «Հայագործանկ» ԲԲԸ միջոցով կփոխանցեն 5000 ԱՄՆ դոլար և ավելի գումար, փոխանցումը կիրականացնեն անվճառ Պետք է նույն, որ վեցը նույնագույն վերաբերում է մի այն կանոնիկ մուտքագրված 5000 ԱՄՆ դոլար և ավելի գումարների փոխանցմանը:

AGRO-ALFA-EXPRESS

Մոսկվայից Դայաստան եւ հակառակ ուղղությամբ դրամական փոխանցումների այս համակարգն իրականացվում է ինչպես ռուսական ռուբլով, այնուև էլ ԱՄՆ դոլարով։ Զեզ բացառիկ հնարավորություն է տրվում Մոսկվայից Դայաստան փոխանցել դրամական միջոցներ վճարելով միայն կանոնիկի ստացման համար։

ճոխանցումների սեղմ ժամկետների աղահովման համար օգտագործվում են հատուկ մշակված փոխանցումային բլանկների ծեւեր, որոնք դյուրացնում են փոխանցումների իրականացումը եւ երաշխավորում դրանց հուսալիությունը: AGRO-ALFA-EXPRESS համակարգի նախախափան գործունեությունը աղահովում են «Դայագրոբանկը» իր 36 մասնաճյուղերով եւ Ոուսաստանի «ԱԼՖԱՐԱՆ» մուսկովյան 20 մասնաճյուղերով: Ընդ որում, AGRO-ALFA-EXPRESS դրամական փոխանցումներում մասնագիտացած «Տպերսկայա խնայողական բաժանմունք» (103006, Տպերսկայա 16/2, հեռ. 9375376) աշխատում է առանց հանգսյան օրերի: AGRO-ALFA-EXPRESS դրամական փոխանցումներն իրականացնում են «Դայագրոբանկի» բոլոր մասնաճյուղերը:

ԳՈՐԾԱՌԵՆԹԵՐՅԱՆ ՏԵՍԱԿԵ

ԱՐԴՅՈՒՆՎԱՐԻ ՀԱՄԱՐԾԵՐ	ՀՀ դրամով	ՈԴ ռուբլով	ԱՄ դոլարով
ԴՐԱՄԱԿԱՆ ՓՈԽԱՆՑՈՒՄՆԵՐ			
1 Փոխանցում ՈԴ-ՀՀ ուղղությամբ	-	-	1%
2 Փոխանցում ՀՀ-ՈԴ ուղղությամբ	-	0.7%	0.00%

WESTERN UNION

«Հայագրոքանկում» իրականացվում է ռեզիդենս եւ ոչ-ռեզիդենս ֆիզիկական անձանց համար դրամական փոխանցումներ առանց բանկային հաշիվների բացման Western Union դրամական փոխանցումների համար կարգի կիրառմամբ: Այն թույլ է տալիս հաշված ռողենների ընթացքում աշխարհի ցանկացած ծայրից միջոցներ փոխանցել Հայաստանում գտնվող անձանց եւ հակառակը: Ներկայումս այս ծառայությունը մատուցվում է «Հայագրոքանկի» 35 մասնաճյուղերում:

2001 թ. հոկտեմբերի 3-ից ուժի մեջ են մտել Western Union վճարային համակարգով դրամական փոխանառություններից զանձվող նոր սակագներ (ԱՄՆ դոլարով)։

Գումար	Մակագիծ
50.0 կամ դակաս	13.00
50.01-100.00	15.00
100.01-200.00	22.00
200.01-300.00	29.00
300.01-400.00	34.00
400.01-500.00	40.00
500.01-750.00	45.00
750.01-1,000.00	50.00
1,000.01-1,500.00	75.00
1,500.01-1,750.00	80.00
1,750.01-2,000.00	90.00
2,000.01-2,500.00	110.00
2,500.01-3,000.00	120.00

3,000.00 ԱՄ դոլարից բարձր գումարների ուղարկման համար յուրաքանչյուր 500 ԱՄ որարե իսկան գումարվում է 20 ԱՄ դոլար: